

**LÄNSI-SUOMEN
YMPÄRISTÖLUPAVIRASTO**

Helsinki

LUPAPÄÄTÖS

Nro 3/2005/4
Dnro LSY-2003-Y-192
**Annettu julkipanon
jälkeen** 24.1.2005

ASIA	Pysyvän käyttöoikeuden saaminen Vesikosken voimalaitosta varten tarvittavaan muille kuuluvaan vesivoimaan, Loimaa
LUVAN HAKIJA	Matti Pirttiniemi perustettavan osakeyhtiön lukuun

ASIAN AIKAISEMMAT VAIHEET

Vesikosken Sähkölaitos Oy on alun perin saanut Turun ja Porin läänin maaherralta 4.10.1933 luvan rakentaa voimalaitoksen Loimijoen Vesikoskeen. Lupaehtoja on sittemmin vesistötoimikunnan päätöksellä 31.3.1962 nro 25/1962 muutettu. Vesikosken voimalaitoksen käyttämisestä on annettu selventäviä määräyksiä Länsi-Suomen vesioikeuden päätöksellä 24.11.1997 nro 62/1997/4 sekä vesiylioikeuden päätöksellä 4.9.1998 nro 107/1998.

Vesikosken Sähkölaitos Oy on sittemmin fuusioitu Sallilan Sähkölaitos Oy:ön, joka on 3.5.1999 myynyt Vesikosken voimalaitoksen pa-toineen hakijalle Matti Pirttiniemelle. Hakijalle on siirretty myös oikeus hyödyntää kosken vesivoimaa Vesikosken Sähkölaitos Oy:n tekemien vuokrasopimusten perusteella. Hakija on ostanut Sallilan Sähkö Oy:ltä 1,63 % Vesikosken vesivoimasta.

Ennen nyt kysymyksessä olevan lupahakemuksen vireille tuloa on asiassa suoritettu osallistumistarjousmenettely koskien Vesikosken voimalaitosta ja sen saneerausta 28.12.2000 ympäristölupavirastoon saapuneen ja myöhemmin täydennetyn Matti Pirttiniemen perustettavan yhtiön lukuun tekemän hakemuksen pohjalta. Osallistumistarjoukset ja selvitys osallistumisoikeudesta oli tehtävä 29.10.2001 mennessä ympäristölupavirastoon. Lupavirastoon saapui määräajassa kolme kirjelmää, jotka ympäristölupavirasto 30.11.2001 antamallaan päätöksellä nro 75/2001/4 lähetti hakijalle. Mikäli yritystä haluttiin jatkaa, oli sitä koskeva varsinainen lupahakemus jätettävä ympäristölupavirastoon vesilain 3 luvun 11 §:n 4 momentin mukaisessa määräajassa eli vuoden kuluessa 29.10.2001 lukien. Ympäristölupavirasto pidensi hakemuksesta päätöksellään nro 56/2002/4 em. määräaikaa kuudella kuukaudella ja päätöksellään nro 23/2003/4 edelleen 30.6.2003 saakka.

HAKEMUS

Yleistä

Nyt kysymyksessä olevassa, 23.6.2003 ympäristölupavirastoon saapuneessa ja myöhemmin täydentämässään hakemuksessa Matti Pirttiniemi on pyytänyt perustettavan yhtiön lukuun vesilain 3 luvun 3 ja 15 §:n mukaista lupaa Loimaan kunnassa sijaitsevan Vesikosken voimalaitoksen kunnostamiseksi ja pysyvän käyttöoikeuden saamiseksi toiselle kuuluvaan vesivoimaan sekä 2 luvun 26 §:n mukaista lupaa töiden aloittamiseen ja voimalaitoksen käynnistämiseen ennen päätöksen lainvoimaiseksi tulemista. Lisäksi hakija on pyytänyt pikaisesti erillistä päätöstä siitä, mitä tahoja on pidettävä vesilain 3 luvun 11 §:n 3 momentin mukaisesti ajoissa osallistumishalukkuutensa esittäneinä.

Voimalaitoksen rakentaminen on hakijan ilmoituksen mukaan perustunut vesilain 3 luvun 15 §:ssä tarkoitettuihin tavoin ennen vesilakia voimassa olleeseen lainsäädäntöön, ja kosken vesivoimaa on hyödynnetty saman lainkohdan mukaisesti määräaikaisen oikeuden turvin. Hakijalla on myös omistusoikeus vesivoimaan, joka voi olla saman lainkohdan mukaisesti pienempikin kuin muutoin edellytetty viidennes.

Pysyvä käyttöoikeus vesivoimaan

Kuten ympäristölupaviraston päätöksessä nro 75/2001/4 on todettu osallistumistarjousmenettelystä, kolme kirjelmää saapui määräajassa virastoon:

- 1) 19.10.2001 Loimaan kaupungin kirjelmä,
- 2) 26.10.2001 Into Saikun osallistumistarjous ja
- 3) 29.10.2001 Vesikosken Vanhanpuolen myllylahkon ja Vesikosken Uudenpuolen myllylahkon kirjelmä.

Hakijan käsityksen mukaan edellä luetelluista kirjelmistä vain Into Saikun kirjelmää voidaan pitää vesilain 3 luvun 11 §:ssä tarkoitettuna osallistumisilmoituksena, kun siinä on selkeästi todettu, että "Haluun osallistua Matti Pirttiniemen perustamaan Loimaan kaupungissa sijaitsevaan vesivoimayritykseen." Loimaan kaupunki on kirjelmässään esittänyt, että hakemusta tulee täydentää, mutta osallistumishalukkuudesta ei ole todettu mitään. Myllylahkojen yhteisessä kirjelmässä on vaadittu hakemuksen jättämistä tutkimatta tai sen täsmenämistä. Osallistumishalukkuudesta ei myöskään tässä kirjelmässä ole todettu mitään.

Kun Loimaan kaupunki sekä myllylahkot eivät ole vesilain 3 luvun 11 §:n 3 momentin mukaisesti määräaikana ilmoittaneet osallistumisestaan yritykseen, ovat he hakijan käsityksen mukaan menettäneet lainmukaisen osallistumisoikeutensa yritykseen. Tällöin vain Into Saikkua on pidettävä hankkeeseen osallistuvana vesivoiman omistajana Matti Pirttiniemen omistaman vesivoiman lisäksi, joten muuhun vesivoimaan tulee perustettavaksi nyt haettu pysyvä käyttöoikeus.

Kunnostaminen

Vesikosken voimalaitoksen ja siihen liittyvän padon kunnostaminen on hakemuksen mukaan tarkoitus suorittaa siten, ettei voimalaitokselle myönnettyjen edellä mainittujen lupien tai niiden soveltamista selventävien päätösten sisältöä ole tarpeen miltään osin muuttaa. Voimalaitoksen rakenteita ei myöskään ole miltään osin tarkoitus muuttaa. Aiemmassa ympäristölupavirastolle toimitetussa hakemuksen täydennyksessä 25.5.2001 esitetyt padon kunnostustoimenpiteet on jo suoritettu Lounais-Suomen ympäristökeskuksen vaatimuksesta.

Voimalaitoksen käyttäminen ei kuitenkaan ole enää mahdollista alkuperäisillä, lähes sata vuotta vanhoilla koneistoilla, joten yrityksen toteuttaminen edellyttää korjauksia. Voimalan välipohjassa oleviin neljään aukkoon asennetaan uudet nykyaikaiset koneet vanhojen turpiinien, generaattoreiden ja säätölaitteiden tilalle. Voimalaitoksen välpät uusitaan. Voimalaitoksen sisärakenteet uusitaan vanhaan muotoonsa.

Töiden aloittaminen ja voimalaitoksen käynnistäminen

Hakija on pyytänyt vesilain 2 luvun 26 §:n mukaista lupaa aloittaa työt ja käynnistää Vesikosken voimalaitos ennen päätöksen lainvoimaiseksi tulemistä, koska muun muassa Loimijoen asianmukainen tulvasuojelu ei ole mahdollista, ennen kuin voimalaitoksen koneet voidaan käynnistää. Tällä hetkellä tilanne Vesikosken voimalaitoksella on sellainen, että voimalan koneet eivät ole käytössä, koska vesivoiman omistavat myllylahkot ovat vuokrasopimuskauden päätyttyä kieltäneet sähkön tuotannon laitoksessa. Kosken koko virtaama juoksetetaan siis laitoksen ohi ja luvan mukainen säännöstely hoidetaan yksinomaan tulvaluukuilla.

Lounais-Suomen ympäristökeskus on edellyttänyt patoturvallisuuslain nojalla, että tulvaluukut on uusittava. Nämä toimenpiteet onkin suoritettu jo ennen lupahakemuksen jättämistä. Ympäristökeskuksen edellyttämiä tulvaluukkuja ei ole alun perin tarkoitettukaan säännöstelyn ainoaksi toteuttamistavaksi. Tämän hetkessä tilanteessa tulvaluukkujen varsin karkea säätövara päästää vähävetisimpänä aikana helposti liikaa vettä padon läpi sillä seurauksella, että vedenpinnan korkeuden vaihtelut ovat melkoisia, koska hieman voimalaitosta ylempänä oleva vanha maapato vielä osaltaan hidastaa korvaavan veden tuloa joen yläjuoksulta. Siksi säännöstelyongelmat voivat aiheuttaa merkittäväkin haittaa vedenpinnan korkeuden vaihdellessa rajusti aivan Loimaan keskusta-alueella, jossa on paljon ranta-asutusta ja laitureita.

Edellä esitetyn perusteella hakija on katsonut, että vesilain 2 luvun 26 §:n mukaiset töidenaloittamisluvan myöntämisedellytykset täyttyvät. Töiden ja voimalan käynnistämisen lykkääntyminen aiheuttaisi niin hakijalle, vesiluonnolle kuin rantakiinteistöjen omistajille huomattavaa vahinkoa. Hakijan vahinkona on toisaalta pidettävä sitä, että säännöstelyn vaikeuksista voi seurata korvausvaatimuksia ja toisaal-

ta sitä, ettei voimalasta saada tuloja, vaikka hakija on jo suorittanut melkoisesti kustannuksia vaatineita padon kunnostustoimia.

Hakemuksen mukaisesti kunnostettuna voimalaitoksen nykyisen luvan ehtoja ei tarvitse millään tavoin muuttaa eikä niitä ole haettu-kaan muutettavaksi, joten saman lainkohdan mukaisesti voimalan käynnistämisestä ja kunnostustöiden aloittamisesta ei voi seurata ”muille vesien käyttömuodoille tai luonnolle ja sen toiminnalle huomattavaa pysyvää haittaa”, vaan päinvastoin vesien käyttömuotojen ja vesiluonnon kannalta selvittää vähimmin haitoin, jos voimalaitos saadaan käynnistää mahdollisimman pian. Lisäksi hanketta voidaan hakijan käsityksen mukaan pitää myös vesilain 2 luvun 26 §:n mukaisesti sellaisena toimintana, ”joka ei sanottavasti vaikuta vesioloihin”, koska nykyisen luvan ehtoja ei ole haettu muutettavaksi, joten töidenaloittamislupa voidaan myöntää sen perusteella.

Osallistumisoikeus

Lisäksi hakija on pyytänyt pikaisesti erillistä päätöstä siitä, mitä tahojaa on pidettävä vesilain 3 luvun 11 §:n 3 momentin mukaisesti ajoissa osallistumishalukkuutensa esittäneinä eli kenen kanssa seuravassa vaiheessa hakijan on neuvoteltava saman lainkohdan mukaisesti yhtiösopimuksesta.

Hakijan käsityksen mukaan nykytilanne on kaikkien asianosaisten kannalta varsin kohtuuton, kun vesivoimaa ei millään tavoin voida hyödyntää eikä säännöstelyä hoitaa asianmukaisesti. Jos tämän lisäksi lupaprosessi venyy valitusten johdosta pitkäksi, eikä samalla voida aloittaa erillisessä menettelyssä käytäviä vesilain 3 luvun 11 §:n 3 momentin mukaisia neuvotteluja yhtiöjärjestyksestä hankkeeseen osallistuvien tahojen kanssa, on tilanne pahimmillaan yhtiösopimuksenkin riitautuessa vielä vuosikausia sellainen, ettei voimalaa voida ryhtyä kunnostamaan. Hakijalla on tällä hetkellä valmius aloittaa välittömästi neuvottelut hankkeen yhtiösopimuksesta ja siihen liittyvästä yhtiöjärjestyksestä, joten hakijan pitäisi mahdollisimman pikaisesti saada ympäristölupaviraston kannanotto siihen, kenen kanssa näitä neuvotteluja on käytävä ja ketkä mahdollisesti ovat menettäneet oikeutensa osallistua voimalaitoshankkeeseen.

Vesistötiedot

Vesistön yleiskuvaus

Loimijoki kuuluu Kokemäenjoen vesistöalueeseen ja saa alkunsa Lounais-Hämeestä Tammelan Pyhäjärvestä ja laskee Huittisissa Kokemäenjokeen. Joen kokonaispituus on 114 km ja putouskorkeus 54 m. Putous keskittyy noin viiteentoista 1,5 - 8,7 m putouskorkuiseen koskipaikkaan, joiden välillä joen putoussuhteet ovat varsin huonot. Valuma-alueen pinta-ala on ennen laskua Kokemäenjokeen 3 140 km² ja 670 km² joen alussa Tammelan Pyhäjärven luusuassa. Loimijoen järvisyys on erittäin pieni, ennen laskua Kokemäenjokeen vain 2,5 %, ja peltoalan osuus vesistöalueen pinta-alasta on erittäin suuri, noin 39 %. Tästä johtuen joen virtaamavaihtelut ovat suuria.

Virtaamat

Loimaan Vesikosken voimalaitoksen padotus säätelee Ypäjällä ja Jokioisissa vedenkorkeuksia aina Jokioisten koskelle asti. Vesistötoimikunta on antanut 31.3.1962 päätöksen, jonka mukaan Vesikoskella vesi saadaan padottaa korkeuteen $N_{60+} 79,02$ m. Tätä ylempillä vedenkorkeuksilla patoluukkuja on avattava tarpeen mukaan luvan mukaisen korkeuden saavuttamiseksi.

Hankkeen kannalta tärkein virtaamanmittauspaikka on Kuhalankoski, jossa valuma-alue $F = 670$ km² ja järvisyys $L = 12,1\%$, ja sen virtaamien tunnusluvut (m³/s) vuosijaksolla 1966 -1983, ottaen huomioon toteutetun perkauksen jaksolta Pyhäjärven luusua - Kuhalankoski, ovat seuraavat:

Ylin virtaama	HQ	24,54
Keskiyvirtaama	MHQ	17,65
Keskivirtaama	MQ	6,07
Keskialvirtaama	MNQ	1,10
Alin virtaama	NQ	0,80

Alajuoksun suuntaisena järvisyysprosentti pienenee ja virtaamavaihtelujen voimakkuus ja ylivirtaamien suuruus kasvavat. Maurialankosken virtaama-asteikolla valuma-alue $F = 2\ 650$ km² ja järvisyys $L = 3,5\ %$ ja sen virtaamien tunnusluvut (m³/s) vuosijaksolla 1961 - 1980 ovat seuraavat:

Ylin virtaama	HQ	513
Keskiyvirtaama	MHQ	224
Keskivirtaama	MQ	23
Keskialvirtaama	MNQ	1,2
Alin virtaama	NQ	0,8

Suurimmista virtaamista noin 2/3 tapauksista on sattunut keväisin toukokuun alussa ja 1/3 loppuvuodesta marras-joulukuussa. Pienimmät virtaamat esiintyvät yleensä maaliskuussa tai heinä-elokuussa. Koska Loimijoen vesistöalue on hyvin vähäjärvinen, ovat virtaamavaihtelut suuria. Vesi tulee jokeen enimmäkseen pintavaluntana valuma-alueelta. Tulvia on vaikea hallita, koska virtaamia tasaavia alaita ei ole. Ongelmana ovat suurista virtaamista johtuvat tulvat ja pienistä virtaamista johtuva veden vähyys.

Hankkeen kuvaus

Käytössä oleva vesivoima

Vesikosken voimalaitoksen käyttö perustuu seuraaviin vesioikeudellisiin lupiin:

- 1) Turun ja Porin läänin maaherran päätös 4.10.1933 nro 624
- 2) Vesistötoimikunnan päätös 31.3.1962 nro 25/1962
- 3) Länsi-Suomen vesioikeuden päätös 24.11.1997 nro 62/1997/4 (selventävät määräykset)

4) Vesiylioikeuden päätös 4.9.1998 nro 107/1998 (selventävät määräykset)

Voimassa olevien lupaehtojen mukaan Vesikosken voimalaitos saa käyttää koko joen virtaaman. Vanhojen koneiden maksimi läpivirtauskyky on ollut kuitenkin vain 14 m³/s. Uudet koneet mitoitetaan samalle vesimäärälle. Laitoksen kohdalla Loimijoen keskivirtaama MQ on 12 m³/s ja sen mukainen putouskorkeus 3,4 m. Teoreettinen maksimiteho on 390 kW. Vuotuinen energiamäärä on noin 2,4 milj. kWh.

Rakenteet ja laitteet

Hankkeella ei ole tarkoitus muuttaa nykyisen voimalaitoksen toimintaa eikä rakenteita. Voimalaitoksen välipohjassa olevaan neljään aukkoon asennetaan uudet nykyaikaiset koneet sata vuotta vanhojen turpiinien, generaattorien ja säätölaitteiden tilalle. Välpät uusitaan vanhojen välppien mukaisiksi. Uudet turpiinit automatisoidaan käymään yläpuolen vedenpinnan korkeuden mukaan. Voimalaitoksen sisä rakenteet, katot ym. uusitaan entiseen muotoon.

Padossa on lupaehtojen mukaan oltava seuraavat aukot vasemmalta lukien:

- Uittoaukko, leveys vähintään 2,50 m ja kynnyshkorkeus N₆₀₊ 78,43 m.
- Tulva-aukko, leveys vähintään 6,50 m ja kynnyshkorkeus enintään N₆₀₊ 77,38 m (helposti avattava ja suljettava).
- Tulva-aukko, leveys vähintään 6,50 m ja kynnyshkorkeus enintään N₆₀₊ 75,58 m (luukulla suljettava). Tulva-aukon saa jakaa viiteen osaan enintään 0,15 m levyisillä teräspalkeilla.

Padon betonirakenteiden harjan korkeus on N₆₀₊ 80,10 – 81,13 m. Padon maapato-osan harjankorkeus on keskimäärin N₆₀₊ 81,30 m ja alimmillaan 81,13 m. Lounais-Suomen ympäristökeskuksen vaatimuksesta padon tulvaluukut on tehty ja asennettu vuosina 2002 - 2003 hakijayhtiön toimesta.

Padotus- ja juoksutussääntö

Padotussäännökset perustuvat vuonna 1933 annettuun vanhaa patopaikkaa koskevaan lupaehtoon. Vedenpinnan säännöstelyn taso on vanhan luvan korkeusjärjestelmässä ollut + 35,75 m ja vuonna 1998 annettujen selventävien määräysten mukaan se on korjattava erolla 43,38 m. Korkeusjärjestelmässä N₆₀ vedenpinta on + 79,13 m. Vesistötoimikunnan päätöksen mukaan vesi saadaan padottaa korkeuteen N₆₀₊ 79,13 m välittömästi sen kohdan yläpuolella, jossa voimalaitoksen vanha pato on ollut Turun ja Porin läänin maaherran 4.10.1933 antaman päätöksen mukaan.

Vedenpinnan nouseminen yli padotuskorkeuden on estettävä avaamalla patoaukkoja tarpeen mukaan. Jos padotuskorkeus kuitenkin

ylittyy, on kaikki patoaukot pidettävä ylityksen aikana täysin avattui-
na ja vettä on lisäksi mahdollisuuksien mukaan juoksutettava myös
koneistojen kautta. Tulvavirtaamien kasvattaessa täysin avattujen
patoaukkojen purkautumiskykyä isommaksi tulevat vedenpinnat pa-
don yläpuolella nousemaan. Siihen liittyvä arvio on laadittu patotur-
vallisuuskansiossa vuonna 1988 ja siihen liittyvissä lisäselvityksissä
vuonna 1997.

Vanhan patopaikan yläpuolelle asennetaan senttimetrijakoinen vesi-
asteikko, johon erityisesti korkeus N_{60+} 79,13 m on selvästi merkittä-
vä. Asteikon paikka on niin valittava, että yleisö voi helposti tarkkailla
asteikon osoittamaa vedenkorkeutta. Hakija pitää asteikon kunnos-
sa. Voimalaitoksen automatisointiin kuuluu myös yläpuolen veden-
pinnan jatkuva havainnointi. Havaintotulosten tosiaikainen tai jaksot-
tainen (päivä, kuukausi) tulostus ja tietojensiirto on mahdollista.

Vesivoiman lunastus

Loimijoen keskivirtaamaksi Vesikosken voimalaitoksen kohdalla on
tilastoissa ilmoitettu $11,4 \text{ m}^3/\text{s}$. Putouskorkeus on 3,4 m. Laskennal-
linen keskiteho on siten:

$$P = 8,2 \times Q \times H \qquad P = 8,2 \times 11,4 \times 3,4 = 318 \text{ kW}$$

Suomen ympäristökeskuksen yli-insinööriltä Markku Ollilalta hakijan
saamien tietojen mukaan alle 5 m:n putouskorkeuksissa maa-
oikeuden päätösten mukaiset vesivoimakorvaukset ovat olleet 50 -
70 €/kW. Näin ollen vesivoiman koko arvo olisi noin 22 000 €. Vesi-
lain 11 luvun 6 §:n mukaan korvaus on maksettava 1,5-kertaisena eli
korvaus koko vesivoimasta on $1,5 \times 22\,000 \text{ €} = 33\,000 \text{ €}$.

Myllylahkot ovat ilmoittaneet hallitsevansa koko koskiosuutta ja ne
ovat myöskin nostaneet vuokraa koko koskiosuudelta. Omistuksen
jakautuminen on seuraava:

Uudenpuolen myllylahko	27,76 %
Vähennetään Into Saikun osuus	- 1,63 %
Vähennetään Sallilan/Pirttiniemen osuus	- 1,63 %
Uudenpuolen myllylahko yhteensä	24,50 %
Vanhanpuolen myllylahko	27,87 %
Nopolankoski/ eteläpuoli	22,22 %
Nopolankoski/ pohjoispuoli	22,21 %

Hakijan esitys korvauksiksi:

Uudenpuolen myllylahko yhteensä	24,50 % x 33 000 € = 8 085 €
Vanhanpuolen myllylahko	27,87 % x 33 000 € = 9 197 €
Nopolankoski/ eteläpuoli	22,22 % x 33 000 € = 7 333 €
Nopolankoski/ pohjoispuoli	22,21 % x 33 000 € = 7 329 €
Into Saikku	1,63 % x 33 000 € = 538 €

Into Saikku on tehnyt hyväksyttävän osallistumistarjouksen hankkeeseen, joten hän voi sijoittaa osuutensa apportina yhtiöön.

Nopolankosken eteläpuoleisen koskijakson omistuksen jakautuminen eri tiloille on täsmällisesti selvittämättä, joten hakijan käsityksen mukaan tämä osuus korvauksesta tulisi määrätä talletettavaksi. Voimalaitokselta saatavan sähkön määrään vaikuttaa oleellisesti se, millaiseksi putouskorkeus eli laitoksen alapuolisen vedenpinnan taso ja alapuolinen virtaama muodostuvat. Nopolankosken vaikutus on siksi Vesikoskessa tuotettavan sähkövoiman kannalta oleellinen, mistä osoituksena on myös se, että Nopolankosken omistajat ovat saaneet 44,43 % Vesikosken voimalaitoksen maksamista vuokra-tuotoista.

Hyödyt

Vesikosken voimalaitoksen vuosienenergiaksi on laskettu noin 2,4 milj. kWh. Sähköenergian vuoden keskihinta on ollut 0,027 €/kWh. Vesivoimalaitoksen hyöty on kaksikymmentä kertaa vuosienenergian hinta eli:

$$20 \times 2,4 \text{ milj. kWh} \times 0,027 \text{ €/kWh} = 1,296 \text{ milj. €}$$

Oikeudelliset edellytykset

Loimijoen Vesikoskessa on ollut useita myllyjä jo 1700 - 1800 luvulla. Turun ja Porin läänin maaherran päätöksellä 4.10.1933 koskeen sai rakentaa vesilaitoksen. Vesistötoimikunta antoi 31.03.1962 luvan padon muuttamiseen 70 metriä alavirtaan silloisesta padosta. Luvas- sa on määrätty padon korkeudet ja tulva-aukot. Voimalaitokselle on määrätty myös padotuskorkeus + 35,75 m vanhan luvan korkeusjär- jestelmässä. Länsi-Suomen vesioikeus 24.11.1997 ja vesiylioikeus 4.9.1998 ovat antaneet selventäviä määräyksiä voimalaitoksen juok- sutuksille. Hakijan ilmoituksen mukaan tällä hakemuksella ei ole tar- koitus muuttaa mitään edellä mainittuja lupia tai niiden lupaehtoja.

Hakemuksen tarkoituksena on saada vesivoima voimalaitoksen käyttöön, jotta Loimaan kaupungin ja Ypäjän pitäjän alueella veden- korkeuden vaihtelut saataisiin minimoitua. Samalla täytettäisiin myös patoturvallisuusasiakirjojen mukainen vaatimus (patoturvallisuus- kansio): ”Jos padotuskorkeus kuitenkin ylittyy, on kaikki patoaukot pidettävä ylityksen aikana täysin avattuna ja vettä on mahdollisuuk- sien mukaan juoksutettava myös koneistojen kautta.” Aikaisemmin ympäristölupavirastolle esitettyjen seikkojen perusteella perustetta- valla yhtiöllä on vesivoiman lunastusoikeus.

Vesilain 3 luvun 3 §:n 1 momentin mukaisista luvanmyöntämisedelly- tyksistä hakemuksessa on todettu, että oikeus kaikkeen käytettä- vään vesivoimaan tulee hankkeen toteuttajille, kun samassa yhtey- dessä haettu lupa vesivoiman lunastukseen myönnetään. Edellä esi- tetyn laskelman perusteella voidaan todeta, että vesilain 3 luvun 3 §:n 2 momentin mukaisesti laskettu, vuosittain voimalaitoksessa tuotettavan sähkön arvo kaksikymmenkertaisena on 1,296 milj. eu- roa. Hankkeesta aiheutuvina vahinkoina, haittoina tai edunmenetyk-

sinä on pidettävä hakijan käsityksen mukaan vesilain 2 luvun 11 §:n 2 momentin perusteella vain lunastettavia vesivoimaosuuksia, joiden kokonaisarvo edellä esitetyin tavoin on 31 944 euroa.

Muita vesilain 2 luvun 11 §:ssä tarkoitettuja haittoja ei hakijan käsityksen mukaan voida hankkeesta odottaa aiheutuvan, koska vesiluontoon vaikuttavia muutoksia ei voimassa oleviin lupaehtoihin haeta. Vaikutukset esimerkiksi tulvasuojelulle ovat merkittävän haitalliset, ellei hanketta toteuteta ja vettä juokseteta myös voimalaitoksen koneistojen kautta. Näin ollen on selvää, ettei hankkeesta myöskään aiheudu vesilain 2 luvun 5 §:ssä tarkoitettuja, luvanmyöntämiseksi muodostuvia vaikutuksia.

Yhteenvedon hakija on todennut, että hankkeesta saatava hyöty on hankkeesta johtuvaan vahinkoon, haittaan tai muuhun edunmenetykseen verrattuna huomattava vesilain 2 luvun 6 §:ssä tarkoitettu tavoin, joten luvanmyöntämisedellytykset täyttyvät myös tältä osin.

Tarkkailuohjelma

Voimassa olevissa luvissa ei ole määrätty vedenkorkeuksien ja virtaamien tarkkailua. Suunniteltu voimalaitosautomatisointi tulee tarjoamaan hyviä tarkkailumahdollisuuksia, mutta hakijan ilmoituksen mukaan niistä on neuvoteltava ympäristöviranomaisten kanssa.

HAKEMUKSESTA TIEDOTTAMINEN

Ympäristölupavirasto on vesilain 16 luvun 6, 7 ja 8 §:ssä säädetyllä tavalla kuuluttamalla asiasta ympäristölupavirastossa ja Loimaan kaupunginkansliassa 11.3. – 12.4.2004 välisenä aikana varannut tilaisuuden muistutusten ja vaatimusten tekemiseen ja mielipiteiden esittämiseen hakemuksen johdosta viimeistään 12.4.2004 mennessä.

MUISTUTUKSET, VAATIMUKSET JA MIELIPITEET

1) Lounais-Suomen ympäristökeskus on todennut, että Vesikosken voimalaitoksen säännöstelyyn tulisi asettaa selkeä alaraja varsinkin kesäaikaisille vedenkorkeuksille. Ympäristökeskus on esittänyt, että säännöstelyssä pyritään pitämään vedenkorkeus mahdollisimman lähellä tasoa N_{60+} 79,13 m ja vedenpinta Loimijoessa Vesikosken padolla ei saisi laskea tasoa N_{60+} 78,60 m alemmaksi. Ympäristökeskus on katsonut, että Vesikosken voimalaitoksen kunnostamiseen hakemusasiakirjojen mukaisesti tehtynä ja töiden aloittamiseen voidaan myöntää lupa, ja tehnyt esityksen lupamääräyksiksi koskien töiden aloittamisesta ja valmistumisesta ilmoittamista.

2) Varsinais-Suomen työvoima- ja elinkeinokeskus on edellyttänyt, mikäli ympäristölupavirasto myöntää hankkeelle luvan, että hakijalle tulee määrätä kalatievelvoite, jonka mukaisesti Vesikosken voimalaitoksen patoon on rakennettava kalan kulun mahdollistava kalatie työvoima- ja elinkeinokeskuksen hyväksymällä tavalla. Kalatiehen tulee ohjata Loimijoesta ympärivuotisesti vettä siten, että kalatien virtaama on kaikissa oloissa vähintään 0,5 m³/s. Kalatietä koskeva

suunnitelma on esitettävä työvoima- ja elinkeinokeskukselle 6 kuukauden kuluessa päätöksen lainvoimaiseksi tulemisesta. Lisäksi työvoima- ja elinkeinokeskus on edellyttänyt, että hakijalle on määrättävä vuotuinen 1 000 euron kalatalousmaksu käytettäväksi voimalaitoksen toiminnasta joen kalakannoille aiheutuvien suorien vahinkojen korvaamiseen. Maksu tulee suorittaa maa- ja metsätalousministeriölle kunkin vuoden helmikuun loppuun mennessä.

3) Loimaan kaupunki on katsonut, että hakemuksen tarkoittamaan asiaan liittyy sekä vesivoiman omistuksen että vesivoiman pysyvän käyttöoikeuden myöntämisen suhteen epäselvyyksiä, jotka hakijan tulee selvittää ennen lopullista päätöksentekoa. Kaupunki on varannut itselleen vielä mahdollisuuden varsinaisen muistutuksen tekemiseen lisäselvitysten valmistumisen jälkeen.

4) Vesikosken Vanhanpuolen ja Vesikosken Uudenpuolen myllylahkot ovat todenneet, että ne eivät sinänsä vastusta Vesikoskessa olevan voimalaitoksen saneeraamista ja uudelleen käyttöönottoa, vaan päinvastoin ne suhtautuvat hankkeeseen tältä osin myönteisesti. Myllylahkot ovat kuitenkin vastustaneet jyrkästi hakemusta niiltä osin, kuin se koskee pysyvän käyttöoikeuden perustamista heille kuuluvaan vesivoimaan. Myllylahkot ovat vaatineet, että hakemus puuttuvien laillisten edellytysten johdosta jätetään tutkimatta tai heti hylätään. Myllylahkot ovat vastustaneet jyrkästi myös hakijan pyytämää lupaa töiden aloittamiseen ja voimalaitoksen käynnistämiseen ennen päätöksen lainvoimaiseksi tulemista. Lisäksi myllylahkot ovat vaatineet, että hakija velvoitetaan korvaamaan heidän oikeudenkäyntikulujaan asiassa 10 000 eurolla laillisine korkoineen.

5) Kokemäenjoen - Loimijoen kalastusalue on todennut, että mikäli rakennustyö aiotaan suorittaa keväällä alentamalla merkittävästi joen vesipintaa, toimenpiteellä häiritään erittäin rajusti Loimijoen kevätkutuisten kalojen lisääntymistä, johon kalastusalue ei voi antaa suostumustaan. Mikäli näin menetellään, kalastusalue tulee esittämään erillisen katselmuksen suorittamista, jossa arvioidaan menetetty vahinko kalastolle. Kalastusalue on esittänyt työnaikaisesta vesistön häirinnästä kertakorvauksena 500 euron haittakompensatiomaksua. Lisäksi kalastusalue on esittänyt, että hakijalle määrätään ja vahvistetaan vuotuinen 500 euron kalatalousmaksu.

HAKIJAN SELITYS

Ympäristölupavirasto on varannut hakijalle tilaisuuden antaa selityksensä muistutusten, vaatimusten ja mielipiteiden johdosta viimeistään 17.5.2004 mennessä. Tätä määräaikaa on myöhemmin hakijan pyynnöistä pidennetty 31.10.2004 asti sopimusneuvottelujen käymistä varten.

Lounais-Suomen ympäristökeskuksen muistutuksen johdosta hakija on todennut, että voimalaitoksella tehtävät korjaus- ja uudistamistoimenpiteet ovat sellaisia vesilain 2 luvun 2 §:n 1 momentin tarkoittamia rakennustöitä, joilla ei poiketa vesioloihin vaikuttavalla tavalla aikaisemmin myönnetystä luvasta. Tällöin niihin ei mainitun lainkohdan mukaisesti tarvitsisi hakea uutta vesitalouslupaa. Jos nykyistä

voimalaitokselle myönnettyä pysyvää säännöstelylupaa halutaan muuttaa esimerkiksi sen vuoksi, että alarajan puuttuminen aiheuttaa huomattavia haitallisia seurauksia, on ympäristökeskuksen haettava vesilain 8 luvun 10 b §:n mukaisesti lupaehtojen muuttamista. Tällöin tulee asianmukaisesti arvioitavaksi myös säännöstelijälle muutoksesta aiheutuvien edunmenetysten korvaaminen. Hakija on kuitenkin tulkinnut, että ympäristökeskus ei ole varsinaisesti vaatinut puuttumista säännöstelyluvan ehtoihin.

Varsinais-Suomen työvoima- ja elinkeinokeskuksen muistutuksen johdosta hakija on todennut, että jos olemassa olevan ja pysyvän luvan kalatalousvelvoitetta halutaan viranomaisen toimesta muuttaa, se edellyttää vesilain 2 luvun 22 §:n 4 momentin perusteella erillistä hakemusta ja vesilain 8 luvun 10 b §:n mukaista korvausharkintaa luvan haltijalle aiheutuvista edunmenetyksistä. Hakija ei ole hyväksynyt esitettyjä kalatie- ja kalatalousmaksuvelvoitteita ja on todennut, ettei niitä tämän lupa-asian yhteydessä voida lain mukaan käsitelläkään.

Loimaan kaupungin muistutuksen johdosta hakija on todennut, että kaupunki ei ole millään tavoin yksilöinyt väittämiään epäselvyyksiä liittyen vesivoiman omistukseen ja käyttöoikeuden myöntämiseen, joten väitteeseen on tässä yhteydessä varsin vaikea vastata.

Vesikosken Vanhanpuolen ja Vesikosken Uudenpuolen myllylahkojen muistutuksen johdosta hakija on todennut mm., että vesilain 3 luvun 15 § soveltuu haetun luvan myöntämisen perustaksi. Vaihtoehtoisesti tulee sovellettavaksi 3 luvun 17 §. Sovelletaanpa hakemukseen kumpaa säännöstä tahansa, johtavat ne aivan samaan menettelyyn, jota nyt hakemuksen osalta on noudatettu. Hakija on katsonut, että lupa voidaan myöntää joko vesilain 3 luvun 15 tai 17 §:n nojalla ja että hakijalla on voimalaitoksen ja sen rakenteiden omistajana näissä lainkohdissa edellytetty hakemuskompetenssi. Töidenaloittamisluvan osalta hakija on todennut, että tehokkaan säännöstelyn ja tulvasuojelun toteuttamiseksi olisi tarpeen saada mahdollisimman pikaisesti lupa johtaa vettä myös voimalaitoksen kautta. Töidenaloittamisluvasta ei tässä tapauksessa voi myöskään aiheutua sellaisia seurauksia, joiden jälkeen vesioloja ei voitaisi ennallistaa hakemuksen hyväksymistä edeltäneeseen tilaan. Hakija on katsonut, että myllylahkojen oikeudenkäyntikuluvaatimus on lakiin perustumaton ja kohtuuttoman suuri.

Kokemäenjoen - Loimijoen kalastusalueen muistutuksen johdosta hakija on todennut, että voimalaitoksen kunnostustöillä ja koneistojen uusimisella ei ole vesioloihin kohdistuvia vaikutuksia muutoin, kuin että ne parantavat Loimijoen tulvasuojelua. Hankkeesta ei näin ollen ennalta arvioiden aiheudu myöskään minkäänlaista korvattavaa vahinkoa. Muutenkin vaaditun korvauksen peruste on vähintäänkin epäselvä eikä se sisälly vesilain 11 luvun 3 §:n mukaisesti korvattaviin vahinkoihin. Hakija ei ole hyväksynyt kalastusalueen vaatimuksia ja on katsonut niiden olevan lakiin perustumattomia.

HAKEMUKSEN OSITTAINEN PERUUTTAMINEN

Ympäristölupavirastoon 16.12.2004 saapuneessa kirjelmässä hakija on peruuttanut hakemuksensa niiltä osin, kuin se on koskenut Vesikosken voimalaitoksen kunnostamista hakemussuunnitelmassa 3.6.2003 esitetyin tavoin ja vesilain 2 luvun 26 §:n mukaista töidenaloittamislupaa. Lupahakemus on siis jäänyt voimaan siltä osin, kuin siinä on haettu vesilain 3 luvun 15 tai 17 §:ien mukaisesti pysyvää käyttöoikeutta toiselle kuuluvaan vesivoimaan. Hakija on perusteluiltaan todennut, että voimalaitoksen kunnostuksesta käymiensä neuvottelujen kuluessa on käynyt selväksi, etteivät valvontaviranomaisen näkemyksen mukaan alkuperäisessä hakemussuunnitelmassa esitetyt kunnostustyöt vesilain 2 luvun 2 §:n perusteella vesioloihin vaikuttamattomina toimenpiteinä vaadi vesitalouslupaa. Siksi hakemus on peruutettu tältä osin tarpeettomana. Tällöin on myös selvää, ettei töidenaloittamislupaa tarvita.

Kirjelmän liitteenä on Lounais-Suomen ympäristökeskuksen 9.12.2004 päivätty lausunto asiasta hakijalle. Siinä on todettu, että ympäristökeskuksen käsityksen mukaan vesilain 2 luvun 2 §:n lupakynnys ei ylity, eikä voimalaitoksen kunnostamiseen tarvitse hankkia ympäristölupaviraston lupaa, jos Vesikosken voimalaitoksen kunnostustyöt tehdään 3.6.2003 päivätyn suunnitelman mukaan niin, ettei sen seurauksena voimassa olevia lupamääräyksiä ole tarpeen muuttaa edes väliaikaisesti.

HAKEMUKSEN TÄYDENNYS

Ympäristölupavirastoon 14.1.2005 saapuneessa kirjelmässä hakija on selventänyt hakemustaan siltä osin, kuin sen hakijana on esitetty Matti Pirttiniemi perustettavan yhtiön lukuun. Perustettavalla yhtiöllä tarkoitetaan vesilain 3 luvun 10 §:n edellyttämin tavoin osakeyhtiötä.

YMPÄRISTÖLUPAVIRASTON RATKAISU

Käsittelyratkaisu Koska hakija on peruuttanut hakemuksensa Vesikosken voimalaitoksen kunnostamista ja töidenaloittamislupaa koskevilta osin, asia jää näiltä osin sikseen.

Pääasiaratkaisu Ympäristölupavirasto myöntää Matti Pirttiniemelle perustettavan osakeyhtiön lukuun pysyvän käyttöoikeuden Vesikosken voimalaitosta varten tarvittavaan muille kuuluvaan vesivoimaan lukuun ottamatta Into Saikulle kuuluvaa osuutta. Asiassa aiemmin suoritettun osallistumistarjousmenettelyn perusteella Into Saikku on hankkeeseen osallistuva vesivoiman omistaja.

Käyttöoikeuden saajan on maksettava asianomaisille oikeudenomistajille pysyvästä käyttöoikeudesta muille kuuluvaan vesivoimaan seuraavat kertakaikkiset korvaukset, joissa on otettu huomioon vesilain 11 luvun 6 §:n mukainen puolitoistakertaisuus:

Uudenpuolen myllylahko	11 700 €
Vanhanpuolen myllylahko	13 300 €
Nopolankoski/ eteläpuoli	10 600 €
Nopolankoski/ pohjoispuoli	10 600 €

Kertakaikkiset korvaukset on maksettava ennen voimalaitoksen käynnistämistä mutta kuitenkin viimeistään vuoden kuluttua siitä, kun tämä päätös on saanut lainvoiman. Eräpäivästä lähtien korvauksille on maksettava vuotuista viivästyskorkoa, jonka määrä on kulloinkin voimassa oleva korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisätynä seitsemällä prosenttiyksiköllä. Vesilain 11 luvun 15 §:ssä tarkoitettua tallettamista ei ole toimitettava korvattavien etujen vähäisyyden vuoksi. Tallettaminen tulee kuitenkin suorittaa siltä osin, kuin vesivoimaomistuksen jakautuminen eri tiloille ei ole täsmällisesti selvillä.

Perustelut

Vesikosken voimalaitoksen rakentamisessa ja käytössä noudatetaan Turun ja Porin läänin maaherran 4.10.1933 antamaa päätöstä nro 624, vesistötoimikunnan 31.3.1962 antamaa päätöstä nro 25/1962 ja Länsi-Suomen vesioikeuden 24.11.1997 antamaa päätöstä nro 62/1997/4 sellaisena, kuin vesiylioikeus on sen 4.9.1998 antamalla päätöksellä nro 107/1998 muuttanut.

Voimalaitoksen rakentaminen on perustunut vesilain 3 luvun 15 §:ssä tarkoitettuun tavoin ennen vesilakia voimassa olleeseen lainsäädäntöön, ja kosken vesivoimaa on hyödynnetty saman lainkohdan mukaisesti määräaikaisen vuokraoikeuden turvin. Tämän vuokraoikeuden jatkamisesta ei ole enää päästy sopimukseen voimalaitoksen omistajan ja vesivoiman omistajien kesken. Hakijalla on 1,63 %:n omistusoikeus voimalaitoksen käyttämään vesivoimaan. Vaadittava omistusosuus voi saman lainkohdan mukaan olla vähemmänkin kuin muutoin edellytetty viidennes.

Ennen nyt kysymyksessä olevan lupahakemuksen vireille tuloa on asiassa suoritettu vesilain 3 luvun 11 §:n mukaisesti osallistumistarjousmenettely, jossa ympäristölupavirastoon saapui määräajassa kolme kirjelmää. Niistä vain Into Saikun kirjelmää voidaan pitää vesilain 3 luvun 11 §:ssä tarkoitettuna osallistumisilmoituksena. Näin ollen Into Saikku on pidettävä hankkeeseen osallistuvana vesivoiman omistajana Matti Pirttiniemen omistaman vesivoiman lisäksi. Into Saikku voi hakijan ilmoituksen mukaan sijoittaa 1,63 %:n omistusosuutensa vesivoimaan apporttina perustettavaan yhtiöön.

Ympäristölupavirasto katsoo, että vesilain 3 luvun 9 §:n 2 momentin, 15 §:n ja 17 §:n 1 momentin nojalla hakijalle voidaan myöntää pysyvä käyttöoikeus Vesikosken voimalaitosta varten tarvittavaan muille kuuluvaan vesivoimaan.

Hakijan esitys pysyvästä käyttöoikeudesta muille kuuluvaan vesivoimaan määrättävistä kertakaikkisista korvauksista perustuu yksikköhintaan noin 69 €/kW. Ympäristölupavirasto pitää yksikköhintaa liian pienenä ja katsoo, että tässä tapauksessa ja nykyisissä sähkön- tuotanto-olosuhteissa oikea vesivoimakorvauksen yksikköhinta on

100 €/kW, minkä lisäksi tulee vesilain 11 luvun 6 §:n mukainen puoli-
toistakertaisuus. Ympäristölupavirasto on edellä kohdassa pääasia-
ratkaisu määrännyt tällä perusteella pysyvistä käyttöoikeudesta
muille kuuluvaan vesivoimaan kertakaikkiset puolitoistakertaiset kor-
vaukset.

Lainkohdat

Vesilain 3 luvun 9 §:n 2 momentti, 11 §, 15 § ja 17 §:n 1 momentti ja
11 luvun 3 §, 6 §, 14 § ja 14 a §

Lausunto muistutuksista

1) Lounais-Suomen ympäristökeskuksen vaatimusten osalta ympä-
ristölupavirasto toteaa, että hakija on peruuttanut hakemuksensa
Vesikosken voimalaitoksen kunnostamista koskevalta osin. Tässä
hakemusasiassa on siten kysymys vain pysyvän käyttöoikeuden
saamisesta muille kuuluvaan vesivoimaan. Siksi enemmän lausun-
non antaminen vaatimuksista raukeaa.

2) Varsinais-Suomen työvoima- ja elinkeinokeskuksen vaatimien
kalatie- ja kalatalousmaksuvelvoitteiden osalta ympäristölupavirasto
viittaa edellä ympäristökeskuksen kohdalla lausumaansa.

3) Loimaan kaupungin esittämien epäselvyyshävitteiden osalta ympä-
ristölupavirasto katsoo, että esitetyt selvitykset ovat riittävät asian
ratkaisemiseen, ja hylkää siksi vaatimuksen lisäselvitysten tekemi-
sestä.

4) Vesikosken Vanhanpuolen ja Vesikosken Uudenpuolen myllylah-
kojen vaatimuksen pysyvän käyttöoikeuden myöntämistä vesivoi-
maan koskevan hakemuksen jättämisestä tutkimatta tai hylkäämi-
sestä ympäristölupavirasto hylkää viitaten edellä ratkaisun peruste-
luissa lausumaansa. Koska hakija on peruuttanut hakemuksensa
töidenaloittamislupaa koskevalta osin, vaatimuksesta hylätä lupa
aloittaa työt ja käynnistää Vesikosken voimalaitos ennen tämän pää-
töksen lainvoimaiseksi tulemistä ei ole tarpeen lausua. Myllylahkojen
vaatimuksen hakijan velvoittamisesta korvaamaan heidän oikeuden-
käyntikulujaan asiassa 10 000 eurolla laillisine korkoineen ympäris-
tölupavirasto hylkää viitaten vesilain 16 luvun 27 §:än, koska asian-
osaiset vastaavat omista kuluistaan ympäristölupavirastossa eikä
myllylahkojen ole ollut tarpeen ryhtyä erityisiin toimenpiteisiin osoit-
taakseen, että heille aiheutuu hankkeesta vahinkoa, haittaa tai muu-
ta edunmenetystä, eikä kulujen korvaamiseen ole muutoinkaan eri-
tyistä syytä.

5) Kokemäenjoen - Loimijoen kalastusalueen vaatimusten osalta
ympäristölupavirasto viittaa edellä ympäristökeskuksen kohdalla lau-
sumaansa.

KÄSITTELYMAKSU

1 700 euroa

Sovellettu oikeusohje

Ympäristöministeriön asetus ympäristölupaviraston maksullisista
suoritteista 2 § (1416/2001)

MUUTOKSENHAKU Päätökseen saa hakea muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta valittamalla.
Valitusaika päättyy 23.2.2005.
Valitusosoitus on liitteenä.

Sinikka Laitakari

Kalevi Tikka

Esko Vähäsöyrinki

Päätöksen tekemiseen ovat osallistuneet ympäristöneuvokset Sinikka Laitakari, Kalevi Tikka (tarkastava jäsen) ja Esko Vähäsöyrinki. Asian on esitellyt Esko Vähäsöyrinki.
EV/sl

VALITUSOSOITUS

- Valitusviranomainen** Länsi-Suomen ympäristölupaviraston päätökseen saa hakea valittamalla muutosta **Vaasan hallinto-oikeudelta**. Valituskirjelmä on toimitettava liitteineen Länsi-Suomen ympäristölupavirastoon.
- Valitusaika** Määräaika valituksen tekemiseen on kolmekymmentä (30) päivää tämän päätöksen antamispäivästä sitä määräaikaan lukematta. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu vielä seuraavana arkipäivänä.
- Valitusoikeus** Valituksia päätöksen johdosta voivat esittää ne, joiden oikeutta tai etua asia saattaa koskea, sekä vaikutusalueella ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun tai asuinympäristön viihtyisyyden edistämiseksi toimivat rekisteröidyt yhdistykset tai säätiöt, asianomaiset kunnat, alueelliset ympäristökeskukset, kuntien ympäristönsuojeluviranomaiset ja muut yleistä etua valvovat viranomaiset.
- Valituksen sisältö** Valituskirjelmässä, joka osoitetaan Vaasan hallinto-oikeudelle, on ilmoitettava
- ympäristölupaviraston päätös, johon haetaan muutosta
 - valittajan nimi ja kotikunta
 - postiosoite ja puhelinnumero ja mahdollinen sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa (mikäli yhteystiedot muuttuvat, on niistä ilmoitettava Vaasan hallinto-oikeudelle, PL 204, 65101 Vaasa, sähköposti vaasa.hao@om.fi)
 - miltä kohdin ympäristölupaviraston päätökseen haetaan muutosta
 - mitä muutoksia ympäristölupaviraston päätökseen vaaditaan tehtäväksi
 - perusteet, joilla muutosta vaaditaan
 - valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen allekirjoitus, ellei valituskirjelmää toimiteta sähköisesti (telekopiolla tai sähköpostilla)
- Valituksen liitteet** Valituskirjelmään on liitettävä
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle
 - mahdollisen asiamiehen valtakirja tai toimitettaessa valitus sähköisesti selvitys asiamiehen toimivallasta
 - jäljennös valituskirjelmästä (jos valituskirjelmä toimitetaan postitse)
- Valituksen toimittaminen ympäristölupavirastoon**
- Valituskirjelmä liitteineen on toimitettava kaksin kappalein Länsi-Suomen ympäristölupaviraston kirjaamoon.** Valituskirjelmän on oltava perillä **määräajan viimeisenä päivänä** ennen virka-ajan päättymistä. Valituskirjelmä voidaan myös lähettää postitse, telekopiona tai sähköpostilla. Sähköisesti (telekopiona tai sähköpostilla) toimitetun valituskirjelmän on oltava toimitettu niin, että se on käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.
- Länsi-Suomen ympäristölupaviraston yhteystiedot**
käyntiosoite:	Panimokatu 1, 00580 Helsinki
postiosoite:	PL 115, 00231 Helsinki
puhelin:	vaihde (09) 173 461
telekopio:	(09) 726 0233
sähköposti:	kirjaamo.lsy@ymparisto.fi
aukioloaika:	klo 8 - 16.15
- Oikeudenkäyntimaksu** Valittajalta peritään asian käsittelystä Vaasan hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksu 80 euroa. Tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa on erikseen säädetty eräistä tapauksista, joissa maksua ei peritä.